

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Róna András Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **felperes** (cím) felperesnek,
a Dr. Dávid Katalin Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **alperes** (cím) alperes ellen, ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránt indított perében,
amelybe az alperes pernyertessége érdekében a dr. képviselő ügyvéd (cím) által képviselt Alperesi beavatkozó (cím) beavatkozott,
a Fővárosi Törvényszék 2018. október 2. napján kelt, 26.G.44.132/2017/20. számú ítélete ellen, az alperesi beavatkozó által benyújtott fellebbezés folytán a 2019. október 9. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (Kétszázezer) forint elsőfokú, az alperesi beavatkozónak összesen 1.000.000 (Egymillió) forint első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - az alperesi beavatkozó illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 20. sorszámú ítéletével elrendelte a ... belterület ... helyrajzi szám alatti, természetben a ..., ... „felülvizsgálat alatt”/... szám alatti ingatlan (a továbbiakban: Ingatlan) tulajdoni lapján a III/32. pontban 54.000.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett önálló zálogjog, illetve a III/33. pontban bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlését. Felhívta a ... Kormányhivatal ... Hivatalát, hogy a fenti földhivatali bejegyzés törlésével az eredeti állapotot érvénytelenség címén állítsa helyre.

Kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 3.807.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú ítéletben megállapított releváns tényállás szerint az Ingatlan tulajdonjogát a felperes adásvétel címén 2001. március 14. napján szerezte meg. A jelen perben nem szereplő **BK** tulajdonjogát az Ingatlanra vétel jogcímén 2009. június 29-i hatállyal jegyezték be, a felperes tulajdonjogának egyidejű törlése mellett. **BK** ekkor a felperes önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője volt. **BK**, valamint **BWA** mint adósok és a **Z Zrt.** mint hitelező között 2009. június 17. napján kölcsönszerződés jött létre, amelynek alapján a hitelező 54.000.000 forint kölcsönt nyújtott **BK**-nak. A kölcsönszerződés biztosítékeként **BK** egyrészt önálló zálogjogot és ennek biztosítására

elidegenítési és terhelési tilalmat engedett a hitelezőnek, az akkor tulajdonában álló Ingatlanra, ezen felül arra a hitelezőnek vételi jogot is biztosított 60.000.000 forint vételáron.

A hitelező a kölcsönszerződést 2010. október 19-én felmondta, a felmondás hatályosult. A vételi jog gyakorlásával összefüggően tulajdonjog bejegyzésére nem került sor.

A Budapesti Ügyvédi Kamara támogatásával működő Eseti Választottbíróság a 2014. június 11. napján kelt ítéletében megállapította, hogy a felperes mint eladó és **BK** mint vevő között az Ingatlanra vonatkozóan 2009. június 17. napján kelt adásvételi szerződés semmis, és megkereste az illetékes földhivatalt, hogy **BK** Ingatlanra vonatkozó tulajdonjogát törölje, és a felperes tulajdonjogát, eredeti állapot helyreállítása címén jegyezze vissza.

A **Z** Zrt. 2011. október 25. napján az adósokkal szembeni követelését az alperesre engedményezte, az alperes a 2015. december 17. napján kelt engedményezési szerződéssel a követelést a beavatkozóra engedményezte tovább.

Az Ingatlan egyedüli tulajdonosa - eredeti állapot visszaállítása jogcímén - jelenleg a felperes, az Ingatlant terhelő önálló zálogjog, valamint az elidegenedési és terhelési tilalom jogosultja az alperes. Az alperesi beavatkozó jelzálog bejegyzés iránti kérelmét az illetékes földhivatal elutasította.

A felperes módosított kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság az Ingatlan tulajdoni lapján III/32. pontban 54.000.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett önálló zálogjog, illetve a III/33. pontban bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlését rendelje el. Kereseti kérelmét elsődlegesen arra alapította, hogy a törölni kért bejegyzéseknek a választottbírósági döntésre figyelemmel nincs és nem is volt okirati alapja, mivel a tulajdonostól nem állt rendelkezésre bejegyzési engedély. Miután a választottbírósági döntés megállapította a perben érintett adásvételi szerződés érvénytelenségét és elrendelte, hogy a felperest az eredeti állapot helyreállítása címén tulajdonosként jegyezzék vissza, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 62. § (1) bekezdés aa) pontja alapján a korábban bejegyzett önálló zálogjog, illetőleg elidegenítési és terhelési tilalom a felperes visszajegyzett jogát sérti. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a nyilvántartott tény (a tulajdonos személye) változott meg a választottbírósági döntés alapján. E körben a kérelmét az Inytv. 62. § (1) bekezdés c) pontjára alapította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes nem kezdeményezett egyeztetést. Érdemi ellenkérelmében utalt arra, hogy a perben érintett követelését és biztosítékait a beavatkozóra engedményezte, azoknak már nem jogosultja. Kifejtette, álláspontja szerint az Inytv. 62. § (1) bekezdés aa) pontja alkalmazásához az volna szükséges, hogy a zálogszerződés érvénytelennek minősüljön. E kérdésben azonban **BK** keresetét a Fővárosi Törvényszék elutasította, ezen ítéletet a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta, érvényes szerződés alapján bejegyzett jog törlésére pedig nincs jogi lehetőség. Hangsúlyozta, a bejegyzett jogot jóhiszeműen, ellenérték fejében szerezte. Utalt arra is, hogy a perbeli jogokat 2010. október 28. napján jegyezték be, így azokra vonatkozó törlési kereset benyújtására az akkor még hatályos Inytv. 63. § (2) bekezdése által biztosított három éves jogvesztő határidő irányadó. Az alperes pernyertessége érdekében fellepett beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte. Maga is úgy látta, hogy a törlés alapját a bejegyzés alapjául szolgáló határozat, illetőleg jogügylet érvénytelensége kell, hogy adja. Ám a bejegyzés alapjául szolgáló jogügylet érvényességét a Fővárosi Ítéltábla már elbírálta, így az ítélt dolognak minősül, ezért a per megszüntetését kérte.

Az elsőfokú bíróság az ítélete jogi indokolása szerint mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alperes és a beavatkozó által megjelölt okból helye van-e a per megszüntetésének. Mivel a kereset ingatlan-nyilvántartási bejegyzések törlésére irányul, úgy ítélte, a jogvita sajátosságai folytán a peres felek közötti egyeztetés kizárt. A beavatkozó ítélt dologra történt hivatkozásával azért nem értett egyet, mert a jelen per tárgya nem a zálogjogot alapító szerződés érvényessége. A törvényszék ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetet határidőben terjesztette-e elő, figyelemmel arra

is, hogy a perben nem merült fel adat arra, miszerint az alperes, illetőleg jogelődei ne minősülnének jóhiszemű jogszerzőnek, ilyet a felperes sem állított. E tekintetben rögzítette, hogy a tulajdoni lap III/32. és 33. alrovataiba történt bejegyzés időpontja nem 2010. október 28. napja volt. A felperes által megjelölt Inyvt. 63. §-a 2014. március 15. napjától nincs hatályban, ugyanakkor a felperes a keresetét a perben alkalmazandó Ptk. 5:178. §-ában foglalt három éves jogvesztő határidőn belül terjesztette elő. Az alperes arra való hivatkozását, hogy követelését a beavatkozóra engedményezte, a törvényszék nem tartotta elfogadhatónak, mert a beavatkozó jogszerzését az ingatlan-nyilvántartáson még nem vezették át. Az elsőfokú bíróság kiemelte, a felperesre hárult a keresetlevélben megtett állításai bizonyítása. A felperes azt állította, hogy a bejegyzés érvénytelenségének oka az annak alapjául szolgáló jogügylet (a 2009. június 17. napján kelt adásvételi szerződés) érvénytelensége. A jelen perben nyilvántartott jognak minősül a felperes korábban törölt tulajdonjoga. E jognak nem kell feltétlenül azonosnak lennie azzal a joggal, amelynek törlését a felperes kéri. E körben az elsőfokú bíróság utalt a 3/2010. (XII. 6.) PK véleményre, amelyből azt a következtetést vonta le, hogy az ingatlan-nyilvántartásból korábban törölt tulajdonjog jogosultja mint később visszajegyzett tulajdonos, az adásvételi szerződés érvénytelenségére figyelemmel kérheti a később bejegyzett jelzálogjog, illetőleg elidegenítési és terhelési tilalom törlését, hiszen ezek sértik nyilvántartott jogát. Az adott esetben **BK** és a felperes által kötött perbeli adásvételi szerződés létrejötte előtti helyzet, az eredeti állapot még nem állt helyre, ami a felperes jogát nyilvánvalóan sérti; a felperes mint eredeti jogosult a tulajdonjoga alapján lép fel. A törvényszék a másodlagos kereseti kérelem megalapozottságát az elsődleges kérelem alaposságára figyelemmel nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a beavatkozó támadta fellebbezéssel, elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérve.

Fellebbezésének indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból egyéb tényekre tévesen következtetett és helytelen jogi álláspontra jutott. Azt is figyelembe kellett volna vennie: jelzálogjog úgy is alapítható, hogy a zálogtárgyat a biztosított követeléstartól függetlenül, meghatározott összeg erejéig terhelje. Az önálló zálogjog nem járulékos, hanem önállóan illeti meg a követelés jogosultját. Ebből következően nem a perben hivatkozott adásvételi szerződésnek van jelentősége, hanem a Fővárosi Ítéltábla döntése értelmében érvényes, zálogjogot alapító szerződésnek. Nem az ingatlan tulajdoni viszonyai bírnak relevanciával, mert ebben az esetben érvényes zálogjogot alapító szerződés ellenére kellene törölni a zálogjogot egy olyan szerződés alapján, amelyhez sem az alperesnek, sem az alperesi beavatkozónak nincs köze. A beavatkozó sérelmezte továbbá, hogy a pert megelőző egyeztetés iratait a felperes nem nyújtotta be, továbbá a három éves jogvesztő határidőn belüli perindítást is elmulasztotta. Véleménye szerint e körben azt kellett volna az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia, hogy a felperes ténylegesen mikor értesült a zálogjog alapításáról. Hivatkozott arra is, hogy a szerződéses konstrukcióra figyelemmel kényszerű pertársaság alakult ki, ezért az elsőfokú bíróságnak fel kellett volna hívnia a felperest, hogy a beavatkozót - mint a zálogjog jogosultját - állítsa perbe.

A felperes a beavatkozó fellebbezésének hivatalból történő elutasítását kérte, mert álláspontja szerint nem rendelkezik önálló fellebbezési joggal.

Az ítéltábla a tényállást a következőkkel egészíti ki:

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint az Ingatlan tulajdoni lapján szereplő, a felperes keresetében törölni kért III/32. és III/33. sorszámú, „bejegyzés kijavítása, engedményezés a III/19. sorszámú bejegyzés ranghelyén jelzálogjog jogosult változás miatt” megjelöléssel eszközölt bejegyzések alapjául a ... Földhivatal ... ügyiratszámú, 2015. február 9-én kelt határozata szolgált, amely - egyéb

rendelkezések mellett - az Inyvtv. 54. § (4) bekezdése alapján hivatalból jegyezte vissza az alperes javára a perbeli önálló zálogjogot, valamint elidegenítési és terhelési tilalmat.

Az Ingatlan tulajdoni lapjának tanúsága szerint az alperes javára a III/19. sorszámú bejegyzésre utalással eredetileg a ... számú földhivatali határozat alapján került sor III/25. sorszám alatt 2010. október 28-án a perbeli önálló zálogjog, III/26. sorszám alatt 2011. december 19-én az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére. E bejegyzéseket a .. számú határozat alapján 2015. július 25-én törölték, hivatalból történő visszajegyzésüket a fent említett ... számú határozat rendelte el, a III/19. és III/20. számú bejegyzésekhez kapcsolódó érkezési idővel (2010. 10.28.) azonos érkezési idő feltüntetésével.

A III/19. és 20. sorszámú bejegyzések a ... számú határozat alapján, 2011. október 28-án születtek a perbeli önálló jelzálogjognak, valamint elidegenítési és terhelési tilalomnak a **Z** Zrt. javára történő bejegyzéséről. A ... Körzeti Földhivatal ... számú határozatának indokolása szerint e bejegyzések a számú közjegyzői okirat és a **Z** Zrt. bejegyzési kérelme alapján történtek.

A **Z** Zrt. mint hitelező javára a perbeli önálló zálogjogot, valamint az ennek biztosítására szolgáló elidegenítési és terhelési tilalmat a közjegyzői okiratba foglalt, 2009. június 17-én kelt szerződéssel alapították, amelynek III/3. pontjában a zálogkötelezett **BK** visszavonhatatlanul hozzájárult az önálló zálogjog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom 54.000.000 forint és járulékai erejéig történő bejegyzéséhez a **Z** Zrt. javára.

A felperes a Budapest Ügyvédi Kamara támogatásával működő Eseti Választottbíróóság előtt 2010. április 30-án indított keresetet az Ingatlanra **BK** vevővel 2009. június 17-én kötött adásvételi szerződésük semmisségének megállapítása iránt.

BK a 2009. június 17-én kelt vételi jogot, valamint önálló zálogjogot alapító szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a **Z** Zrt. és társai alperesek ellen pert indított. Keresetét a Fővárosi Törvényszék a ... számú ítéletével elutasította, amely a Fővárosi Ítéltábla számú helybenhagyó határozatával 2016. október 6. napján jogerőre emelkedett.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéltábla kiegészítésével a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban helytelen jogi következtetésre jutott.

Az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, hogy a beavatkozó a polgári perrendtartásról szóló, jelen perre hatályos 1952. évi III. törvény (Pp.) 57. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésre - mint az általa támogatott fél cselekményével ellentétben nem álló, olyan cselekményre, amelyet az általa támogatott fél megtehetett, ám elmulasztott - joghatályosan jogosult volt.

Előrebocsátja továbbá a következőket:

A felperes 2010. évi sajtóhírekre, illetőleg sajtóközleményre való utalással, a másodfokú eljárás folyamán a Pp. 235. § (1) bekezdése által nem megengedetten hivatkozott arra, hogy az alperes rosszhiszemű jogszerző, mivel ezt az elsőfokú eljárásban nem hozta fel.

A beavatkozó a fellebbezésében alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem szüntette meg a pert, továbbá indokolatlanul hivatkozott a kötelező pertársaságra vonatkozó szabály figyelmen kívül hagyására. A Pp. 157. § a) pontja alapján ugyanis nincs helye a per megszüntetésének abban az esetben, ha a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdésének i) pontja értelmében kellett volna idézés kibocsátása nélkül elutasítani; a beavatkozó jelzálogjoga pedig az ingatlan-nyilvántartásba nem bejegyzett, így a Pp. 51. § a) pontja szerinti kötelező pertársaság esete nem áll fenn.

A beavatkozó ugyanakkor az alábbiak szerint érdemben helytállóan hivatkozott a fellebbezésében

arra, hogy a felperes a keresetét a rendelkezésére álló jogvesztő határidőn túl indította.

A felperes 2017. augusztus 25. napján indított keresete az Ingatlan tulajdoni lapján az alperes javára III/32. sorszám alatt szereplő, 54.000.000 forintra és járulékaire fennálló önálló jelzálogjog, valamint a III/33. sorszámmon feltüntetett elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének elsődlegesen az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés aa) pontja, másodlagosan c) pontja alapján történő törlésére irányult.

Az alperes érdemben a keresetindítás elkésettségével, valamint a törölni kért bejegyzések alapjául szolgáló jogügylet (az önálló jelzálogjogot, valamint az azt biztosító elidegenítési és terhelési tilalmat alapító szerződés) érvényességével védekezett.

A perben elsődlegesen tehát abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes betartotta-e a keresetindításra megállapított határidőt.

Az Inyvtv. keresetindításkor - 2017. augusztus 25. napján - hatályos 62. § (1) bekezdésének aa) pontja szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti, továbbá az ügyész; míg a c) pont értelmében a bejegyzés törlését az az érdekelt, aki bizonyítja, hogy a bejegyzett jog elévült vagy megszűnt, illetőleg a nyilvántartott tény megváltozott, a (2) bekezdésben írott azon további feltétellel, hogy a bejegyzés az ingatlanügyi hatósági eljárásban nem törölhető, illetve a sérelem nem orvosolható, továbbá ha azokat eredménytelenül kísérelték meg.

A törlési perre a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 41. §-a alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) rendelkezéseit kellett alkalmazni.

A 2015. március 15-én hatályba lépett új Ptk. 5:187. §-a úgy rendelkezik: az anyagi jog szerinti jogosult vagy a bejegyzés törlése esetén jogosulttá váló személy a jogsértő vagy utólag helytelenné vált bejegyzés alapján, a bejegyzés teljességében és helyességében bízva, jóhiszeműen és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a törlési keresetet az anyagi jog szerinti jogosult esetén az eredetileg érvénytelen bejegyzésről szóló határozat kézbesítéstől számított hat hónap alatt, a bejegyzés törlése esetén jogosulttá váló személy esetén pedig az utólag helytelenné vált bejegyzés alapján történt jogszerzés bejegyzéséről szóló határozat kézbesítésétől számított hat hónap alatt indíthatja meg, ha a határozatot a részére kézbesítették. Ha kézbesítés nem történt, a törlési keresetet a bejegyzés hatályossá válásától [Ptk. 5:178. § (4) bekezdés] számított hároméves határidő alatt lehet megindítani. E határidők elmulasztása jogvesztéssel jár.

Az érvénytelenségi és a törlési per kapcsolatáról szóló 3/2010. (XII.6.) PK vélemény - amelyet az új Ptk. alapján elbírálandó ügyekben irányadó elvi iránymutatásokról szóló 1/2014. Polgári jogegységi határozat sem helyezett hatályon kívül - 4. pontjában a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma úgy foglalt állást: „Az érvénytelen bejegyzésen alapuló további bejegyzés a jogszerző jóhiszeműsége esetén az ingatlan-nyilvántartásból akkor törölhető, ha a törlési per indítására jogosult személy a pert a három éves jogvesztő határidőn belül a további jogszerzővel szemben is megindította. E határidő eltelte után indított perben a jóhiszemű további jogszerző jogának a törlését az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége kizárja.”.

A Kúriának ezzel összhangban kifejeződő gyakorlata (EBH2008. 1866., BH2006. 251., BH2014. 16.) szerint a törlési kereset indítására vonatkozó határidőt a közvetlen jogszerző (jelen esetben **BK**) ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésétől kell számítani.

Az Ingatlan tulajdoni lapjának adatai szerint **BK** tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba 2009. június 17-i hatállyal jegyezték be (tulajdoni lap II. rész 12. sorszám).

A perbeli, jelenleg az alperes javára bejegyzett önálló jelzálogjogot, valamint elidegenítési és terhelési tilalmat eredetileg a **Z** Zrt. mint az Ingatlanra **BK**-hoz képest további jogszerző javára jegyezték be, az erre irányuló kérelem érkezési időpontjának megfelelően, 2010. október 28-i

hatállyal. Az alperes nem vitásan a **Z** Zrt. engedményeseként vált a perbeli önálló jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom jogosultjává, ami nem változtat azon, hogy az Ingatlanra e jogok bejegyzése 2010. október 28. napja óta hatályos. [Az alperes és a **Z** Zrt. közötti engedményezés folytán a jogosult személyében beállott változást az ingatlan tulajdoni lapjára az alperes javára már a kereseti kérelemmel érintett III/32-33. szám alatti bejegyzéseknél korábban, III/25-26. sorszám alatt bejegyezték. A III/32-33. sorszámú bejegyzések csupán a III/25-26. sorszámú, törölt bejegyzések hivatalból való visszajegyzésére vonatkoznak, így változatlanul a **Z** Zrt. eredeti bejegyzési kérelmének megfelelő 2010. október 28-i érkezési időt viselik („bejegyző határozat, érkezési idő: .../10.10.28").]

Tekintettel arra, hogy a fentiekben részletezettek szerint a felperes törlési keresete benyújtásának határideje **BK** tulajdonjogára vonatkozó bejegyzés hatályosulásától számít, a törlési per megindítására biztosított három éves jogvesztő határidő többszörösen eltelt, a felperes a keresetindítással elkésett.

A fentiek alapján azt már nem kellett vizsgálnia az ítéletáblának, hogy az Ingatlanra vonatkozóan a felperes és **BK** között létrejött adásvételi szerződés megalapozná-e a felperes keresetét, amennyiben azt határidőben terjeszti elő [EBH2010. 2134, BH2014. 16].

A másodlagos kereseti kérelem az adott tényállás alapján azért alaptalan, mert a felperes a bejegyzett önálló zálogjog törlését nem az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja szerinti valamely okot megalapozó tényre, hanem az eredeti bejegyzés érvénytelenségére alapította.

Az ítéletábla végezetül kiemeli, a felperes a per 2019. október 9. napján megtartott másodfokú tárgyalásán a Pp. 247. § (1) bekezdése értelmében a keresetében törölni kért bejegyzésekre vonatkozóan - a Pp. 235. § (1) bekezdésére figyelemmel - már nem tehetett a Pp. 146. § (5) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatot, azaz nem hivatkozhatott a keresettel érvényesített jog megalapozásához a ... ügyiratszámú, 2015. február 19-én kelt földhivatali határozat indoklására utalással felhozott új tényre.

A Fővárosi Ítéletábla az előzőekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés második fordulata alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes elsőfokú, továbbá a beavatkozó első- és másodfokú - az alperesnek az elsőfokú bíróság, a beavatkozó az elsőfokú bíróság és az ítéletábla előtti jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjakból álló - perkoltségének megfizetésére, valamint a beavatkozó illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 forint másodfokú eljárási illeték viselésére.

Az első fokon felmerült ügyvédi munkadíjak mértékét az ítéletábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-b) pontja, a másodfokú eljárásra nézve a 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg, a 4/A. §-ban foglaltakra is figyelemmel.

Budapest, 2019. október 9.

dr. Vuleta Csaba s.k.
a tanács elnöke

dr. Rápolti Barbara s.k.
előadó bíró

dr. Mizerák Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)